

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Zdeňkem Pivoňkou v právní věci **žalobce: M. Š.**, zastoupený JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem, se sídlem Plzeň, náměstí Republiky 2, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě žalobce ze dne 23.12.2009, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2009, č.j.: DSH/13891/09

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 23.12.2009 se pan M. Š. (dále pouze žalobce) domáhal přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen žalovaný) ze dne 21.10.2009, č.j.:DSH/13891/09 (dále pouze napadené rozhodnutí nebo napadené rozhodnutí žalovaného). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně (dále jen správní orgán) ze dne 7.9.2009, č.j.ODP/758/09, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích

podle § 22 odst. 1 písm. h/,f/ bod 8 zákona č.200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen ZoP) ve spojení s § 22 odst. 2 zákona č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále pouze zákon o silničním provozu). Žalobce uváděl, že rozhodnutí napadá v rozsahu týkajícím se uznání viny přestupkem podle § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP. Tvrdil, že nezákonným rozhodnutím žalovaného byl zkrácen na právu na spravedlivý proces, který je stanoven čl. 38 odst.2 Listiny základních práv a svobod (dále jen LZPS). Napadeným rozhodnutím byla totiž potvrzena správnost řízení, jež předcházelo jeho vydání, přestože řízení bylo postiženo závažnými vadami. Dále konstatoval, že správní orgán na základě provedení dokazování rozhodl, že při dopravní nehodě, kterou svým jednáním zavinil žalobce, došlo k ublížení na zdraví řidičky paní S. U. (dále pouze S. U.). Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil, ač podle žalobce výsledky provedení dokazování takový závěr neumožňují. S. U. utrpěla při dopravní nehodě podvrknutí krční páteře a pohmoždění pravého kolena. Přibráný soudní znalec hodnotil její zranění jako lehké. Právě na základě tohoto znaleckého posudku policie postoupila věc k vyřízení správnímu orgánu. Podle policie, která prováděla šetření okolností dopravní nehody, nevykazuje zranění poškozené znaky ublížení na zdraví. Pokud by tomu tak nebylo, vedla by policie zřejmě trestní řízení, a to pro podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví, protože nedání přednosti se pokládá na porušení důležité povinnosti ve smyslu § 223 trestního zákona. Údaje, jež S. U. uvedla při ústním jednání dne 23.6.2009 ke svému zdravotnímu stavu po nehodě, to pak podle žalobce skutečně nepotvrzují. Jedná se o subjektivní dojem S. U., jež nelze objektivně potvrdit, a není tak možné tuto skutečnost mít za prokázanou. Žalobce měl proto zato, že zranění S. U. nelze považovat za ublížení na zdraví. Dále namítal, že v přestupkovém řízení tvrdil, že S. U. se mohla spolupodílet na zavinění dopravní nehody, resp. na jejích následcích, a to tím, že před křižovatkou neubrala rychlost, a do křižovatky vjela současně s vozidlem žalobce takovou rychlostí, která mohla zapříčinit dopravní nehodu nebo zhoršit její následky. Nebylo tak bez pochybností stanoveno, zda je možné shledávat zavinění výlučně na straně žalobce. Navrhoval přibrání znalce, který by objektivně určil okolnosti dopravní nehody. Uvedenému žalobcovu návrhu ale nebylo vyhověno.

Z těchto důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Rovněž požadoval náhradu nákladů řízení, kterou konkretizoval.

Doručením žaloby Krajskému soudu v Plzni (dále pouze soud), k čemuž došlo dne 23.12.2009, bylo zahájeno řízení podle třetí části, druhé hlavy dílu

prvního zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), v němž je upraveno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 7.4.2010, zn.:DSH/4760/10 především uváděl, že v přestupkovém řízení před správním orgánem nedošlo k porušení zásad správního řízení. Žalobce se jednání zúčastnil buď osobně či byl zastupován svým zástupcem. Při žádném z těchto jednání nežádal, aby bylo veřejné. Mohl klást otázky vyslychaným svědkům a byl seznámen s obsahem spisu. Při jednání dne 26.8.2009, po jehož skončení bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu, neměl návrhy na doplnění dokazování. Ublížení na zdraví S. U. bylo jak v rozhodnutí správního orgánu, tak i v rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno. Žalovaný i správní orgán neměly na základě shromážděných svědeckých výpovědí a dalších podkladů pro rozhodnutí pochybnosti o zavinění dopravní nehody a o ublížení na zdraví S. U.

Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. Navrhoval zamítnutí žaloby a vzdal se práva na náhradu nákladů řízení.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla důvodná. K vyřízení věci nemusel v souladu se zákonem nařizovat jednání, protože oba účastníci (tzn. jak žalobce, tak i žalovaný) s tímto způsobem vyřízení žaloby předem souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Z předloženého správního spisu bylo zřejmé, že správní orgán sdělením ze dne 19.5.2009, č.j.ODP/03241/09 oznámil zahájení řízení o přestupcích podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 8 a § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP. Řízení bylo vedeno proti žalobci, jenž dne 9.12.2008 kolem 12.25 hodin řídil motorové osobní vozidlo RZ ROD 33-71. V Plzni v prostoru křižovatky ulic Pod Košutkou a Švandovou nedal podle správního orgánu přednost v jízdě motorovému vozidlu RZ 2P8 3767 řízenému S. U. Při nehodě mělo dojít k ublížení na zdraví S. U. V řízení byl vyslechnut žalobce, jako obviněný z přestupků. Svědecké výpovědi podali R.R, M.P. a S. Po provedeném řízení vydal správní orgán dne 7.9.2009 pod č.j. ODP/758/09 rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným z výše uvedených přestupků. Vyslovil, že při dopravní nehodě došlo k ublížení na zdraví S. U. Žalobci uložil pokutu 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že žalobce, jako řidič motorového vozidla, nedal přednost v jízdě motorovému vozidlu, jež přijíždělo zprava. Uvedeným jednáním porušil § 22

odst. 2 zákona o silničním provozu. Zároveň naplnil skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 22 odst. 1 písm. f/ bod 8 ZoP. S ohledem na to, že při dopravní nehodě došlo k ublížení na zdraví S. U., naplnil žalobce i skutkovou podstatu přestupku podle § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP. Správní orgán dále konstatoval, že přestupky byly zaviněny vědomou nedbalostí žalobce a vysvětlil, které okolnosti vzal v úvahu při ukládání sankcí za přestupky.

Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání ze dne 25.9.2009. Namítal, že při ústním jednání uváděl, že na křižovatku nejel bez rozhlédnutí. Vyjádřil domněnku, že S. U. musela jet s vozidlem rychleji. Na křižovatce se objevila náhle. Měla před křižovatkou zpomalit, neboť měla dávat přednost zprava. Žalobce dále tvrdil, že nedošlo k poškození na zdraví S. U. Soudní znalec hodnotil její zranění jaké lehlé. Právě na základě znaleckého posudku a názoru policie, že poškození jmenované nevykazuje ublížení na zdraví, byla věc postoupena správnímu orgánu.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 21.10.2009, č.j.:DSH/13891/09 bylo žalobcovo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný podrobně popsal průběh přestupkového řízení. Dále uvedl, že při rozhodování vycházel v objektivně zjištěných důkazů, svědeckých výpovědí, znaleckého posudku, fotodokumentace a protokolu o dopravní nehodě. Neměl pochybnosti o průběhu dopravní nehody ani o ublížení na zdraví S. U. Žalovaný zaujal stanovisko k pojmu ublížení na zdraví. Dále konstatoval, že podle posudku soudního znalce bylo zranění S. U. lehké. To ale podle žalovaného neznamena, že nebyla omezena po dobu více jak sedm dnů v běžných činnostech. Z lékařských zpráv a ze samotného znaleckého posudku vyplývá, že poškozená musela dodržovat klidový režim, musela nosit Schanzův límec a trpěla bolestmi, a to zpočátku i při klidovém režimu a později při zátěži. Kvůli bolestem absolvovala rehabilitaci. Z důvodu nutných léčebných procedur byla omezena v možnosti pečovat o své děti, o něž se zkraje musela plně starat její rodina. Žalovaný konstatoval, že zranění S. U. mělo vztah k příslušné skutkové podstatě přestupku a nikoli k trestnému činu. Toto její zranění, resp. ublížení na zdraví nelze pominout v řízení o přestupku.

Existující rozhodnutí žalovaného přezkoumal soud v souladu se zákonem v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.r.s.).

Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že 9.12.2008 asi ve 12.25 hodin došlo v Plzni, v prostoru křižovatky ulic Pod Košutkou a Švandova ke střetu motorových vozidel. Jejich řidiči byli žalobce a S. U.

Žalobce namítal, že byl zkrácen na právu na spravedlivý proces tím, že žalovaný potvrdil správnost rozhodnutí správního orgánu vydaného v řízení, ve kterém nebyl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností. Žalobce uváděl, že již v přestupkovém řízení tvrdil, že S. U. se mohla spolupodílet na zavinění dopravní nehody, resp. na jejích důsledcích tím, že před křižovatkou neubrala rychlost a vjela do křižovatky současně s vozidlem žalobce, a to takovou rychlostí, která mohla zapříčinit dopravní nehodu nebo zhoršit její následky. K objektivnímu určení okolností dopravní nehody navrhoval žalobce přibrání znalce, avšak správní orgány mu nevyhověly. Tím byl porušen čl. 38 odst. 2 LZPS.

Tento žalobní bod nebyl důvodný.

Při řešení žalobního bodu je nejprve nezbytné připomenout, že žalobce byl uznán vinným i ze přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 8 ZoP, v němž je uvedeno, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinen dát přednost v jízdě podle zvláštního právního předpisu.

Zvláštním právním předpisem je míněn zákon o silničním provozu, v jehož § 22 odst. 1 je uvedeno, že řidič příjíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou "Dej přednost v jízdě!" nebo "Stůj, dej přednost v jízdě!" musí dát přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zviratech příjíždějícím po hlavní pozemní komunikaci nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnaných zvířat se zvířaty přicházejícím po hlavní pozemní komunikaci.

V § 22 odst. 2 téhož zákona je stanoveno, že nevyplývá-li přednost v jízdě z ustanovení odstavce 1, musí dát řidič přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zviratech příjíždějícím zprava nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnaných zvířat se zvířaty přicházejícím zprava.

Ze správního spisu i z vyjádření obou účastníků střetu motorových vozidel bylo nepochybné, že na křižovatce nebyly instalovány dopravní značky popsané v § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, a proto řidiči museli při

projíždění křižovatky respektovat povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 stejného zákona.

V § 51 ZoP je uvedeno, že není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení.

Obecným právním předpisem je míněn zákon č.500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád).

V § 3 správního řádu je uvedeno, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (pozn. soudu: téhož zákona).

Podle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle názoru soudu správní orgány tato ustanovení právních předpisů neporušily.

Ze správního spisu, a to z protokolu Policie České republiky (dále policie) o nehodě v silničním provozu ze dne 9.12.2008, č.j.MRPM-2846/DN-2008-JAK-TČ (část ohledání místa nehody), z tužkou vyhotoveného policejního náčrtu o této nehodě a ze snímků 1, 2, 3 a 4 barevné policejní fotodokumentace místa nehody je patrné, že předmětná křižovatka je podle názoru policie přehledná, protože ve výhledu nic nebrání. Okolí křižovatky tvoří oplocené pozemky s domovní zástavbou.

Dále je nutno poukázat na výpověď, kterou učinil dne 5.8.2009 před správním orgánem svědek M. P. (viz. protokol o ústním jednání č.j.ODP/08512/09), jenž při nehodě seděl na předním sedadle vozidla, tj. vedle řidiče (žalobce). Svědek kromě jiného uvedl, že zprava jelo auto. Nebylo tam moc vidět a najednou došlo ke střetu. Křižovatka je značně nepřehledná. Na vozidlo S. U. svědek upozornil žalobce, ale až těsně před střetem obou vozidel. Svědek R. R. ve výpovědi ze dne 26.8.2009 před správním orgánem (viz. protokol o ústním jednání č.j.ODP/09817/09) uvedl, že v době střetu vozidel

seděl na zadním sedadle za spolujezdcem žalobce. Provoz na komunikaci za jízdy sledoval. Žalobce začal brzdít asi 5 metrů před křižovatkou, avšak asi neviděl auto, a proto jel dál.

Žalobce podal nejprve policii dne 9.12.2008 vysvětlení podle zákona č.283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze zákon o policii) k nehodě (viz. protokol č.j.MRPM-2846/DN-2008-MK), ve kterém mimo jiné uvedl, že asi 5 metrů před křižovatkou si všiml, že z pravé strany jede po vozovce ve Švandově ulici směrem ke křižovatce vozidlo. Prudce stiskl brzdový pedál, ale střetu s vozidlem S. U. již nedokázal zabránit. Rovněž sdělil, že dopravní nehodu zavinil, protože nedal přednost vozidlu, které jelo zprava. Stejně tvrzení žalobce opakoval ústním jednáním před správním orgánem dne 12.6.2009 (viz. protokol č.j.ODP/758/09). V podání ze dne 30.6.2009 žalobce namítal, že do křižovatky nejel bez rozhlédnutí. Díval se, ale žádné auto neviděl, a tak pokračoval v jízdě. Vyjádřil domněnku, že S. U. musela jet s vozidlem rychleji, neboť se v křižovatce objevila náhle. Podle názoru žalobce měla před křižovatkou zpomalit, protože i ona měla povinnost dávat přednost zprava. Spolujezdec na předním sedadle žalobci hlásil, že nic nejede. Žalobce dále uváděl, že pokud správní orgán dospěje k závěru, že se dopustil pouze přestupku tím, že nedal přednost zprava, nebude tuto skutečnost zpochybňovat. Pokud by měl správní orgán za to, že toto porušení mělo za následek ublížení na zdraví S. U, žalobce navrhuje provedení výsledku spolujezdců a znalecký posudek z oboru dopravy, jež by určil okolnosti nehody.

Správní orgán provedl výslech žalobcových spolujezdců (M. P. a R. R.). Návrhu na přiřazení znalce z oboru dopravy však nevyhověl, protože bylo podle jeho názoru nadbytečné.

Z důkazů provedených v posuzovaném správním řízení bylo dle názoru soudu prokázáno, že žalobce vjížděl do předmětné křižovatky, jež sice sama o sobě byla přehledná, avšak výhled do křižovatky byl ztížen (z pohledu respektování povinnosti dát přednost vozidlům jedoucím zprava) domovní zástavbou, oplocením pozemků a zelenými porosty na pozemcích.

Nyní popsáný skutkový stav věci podle názoru soudu znamenal, že žalobce měl vjíždět do křižovatky se zvýšenou opatrností, což znamená i takovou rychlostí, aby mohl splnit povinnost zákonnou povinnost – dát přednost vozidlu jedoucímu zprava.

Takto ale žalobce nepostupoval, protože vjel do křižovatky takovou rychlostí, že již nemohl dát přednost z pravé strany příjíždějícímu motorovému vozidlu řízenému S. U., jak ostatně žalobce uvedl policii ve vysvětlení k nehově, jež učinil krátce po středu obou vozidel – dne 9.12.2008 ve 14.56 hodin.

V důsledku střetu obou motorových vozidel na křižovatce utrpěla řidička S. U. podvrknutí krční páteře a pohmožděninu pravého kolena. To je zřejmé ze zprávy lékaře Fakultní nemocnice Plzeň, kliniky ortopedie a traumatologie o první návštěvě ambulance S. U. dne 9.12.2008 v 18.30 hodin i z dalších zpráv, např. z lékařské zprávy stejného zdravotnického zařízení ze dne 19.12.2008, bodu 1 o zranění S. U. Zpráva byla vypracována na žádost policie

Námítka žalobce o možném spoluzavinění S. U. na vzniku nehody tak zůstala jen důkazně nepodloženou domněnkou žalobce. O průběhu střetu motorových vozidel nebyly pochybnosti. Nebylo třeba řešit skutečnost, k níž bylo třeba odborných znalostí, jež by správní orgán neměl, a tak nebyly splněny zákonné předpoklady pro ustanovení znalce. Za těchto okolností správní orgán nepochybil, když obraně žalobce (návrhu na ustanovení znalce) nevyhověl. Správní orgán totiž není návrhy účastníka řízení vázán. Vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci (§ 51 ZoP, § 52, § 56 správního řádu).

O takovou situaci se v dané věci ale nejednalo, jak bylo již uvedeno v předchozí části rozsudku.

V rámci tohoto (i dalšího) žalobního bodu žalobce namítal porušení čl.38 odst. 2 LZPS, v němž je uvedeno, že každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti, a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.

Podle názoru soudu k porušení citovaného ustanovení LZPS nedošlo.

Jednání správního orgánu o přestupku je neveřejné. Žalobce nežádal, aby bylo veřejné (§ 51 ZoP, § 49 odst. 2,3 správního řádu). Ze správního spisu je patrné, že žalobce nebo jeho zástupce se zúčastnili jednotlivých úkonů správního orgánu. Žalobce měl možnost se seznámit s obsahem spisu a navrhnout důkazy, což učinil. Správní orgán uvedl, které konkrétní podklady použije k vydání rozhodnutí. Žalobce měl možnost se k jednotlivým podkladům

vyjádřit. Porušení lhůt k vydání rozhodnutí o přestupku ze správního spisu nevyplývá (§ 51 ZoP, § 36 odst. 3, § 51 odst. 2, § 71 správního řádu). V tomto směru odkazuje soud na obsah protokolů správního orgánu o ústních jednáních č.j.ODP/758/09 ze dne 12.6.2009, 23.6.2009, 5.8.2009 a 26.8.2009.

Okolnost, že žalovaný napadeným rozhodnutím v souladu se ZoP a správním řádem nevyhověl odvolání žalobce, není porušením čl.38 odst. 2 LZPS. Právo žalobce na spravedlivý proces nebylo porušeno.

K následné právní obraně žalobce „slouží“ správní žaloba, o které rozhoduje soud podle s.ř.s. Výše uvedený žalobní bod, jež byl součástí žaloby, však soud shledal nedůvodným, a tak je patrné, že z tohoto pohledu bylo napadené rozhodnutí žalovaného zákonným. Jinak řečeno, ve správním řízení bylo prokázáno, že zmíněného přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 8 ZoP se dopustil výlučně žalobce.

Žalobce dále namítal, že se nedopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP. Uváděl, že policie, která prováděla šetření dopravní nehody, postoupila věc správnímu orgánu, neboť poškození na zdraví S. U. nevykazuje znaky ublížení na zdraví. Pokud by tomu tak nebylo, policie by zřejmě vedla trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví, protože nedání přednosti v jízdě se pokládá za porušení důležité povinnosti ve smyslu § 223 trestního zákona.

Tento žalobní bod nebyl důvodný.

Soud nejdříve poukazuje na § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP (ve znění ke dni střetu obou motorových vozidel), v němž je stanoveno, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích porušením zvláštního právního předpisu způsobí dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví.

Pojem dopravní nehoda je upraven v § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu (ve znění účinném ke dni střetu obou motorových vozidel), ve kterém je uvedeno, že dopravní nehoda je událost v provozu na pozemních komunikacích, například havárie nebo srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci a při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu.

Soud dále konstatuje, že v předchozí části rozsudku již vysvětlil, že v posuzovaném správním řízení bylo prokázáno, že výlučně žalobce zavinil střet svého motorového vozidla s motorovým vozidlem S. U., jež v důsledku střetu utrpěla zranění páteře a zranění pravého kolena, a tak je zřejmé, že došlo k dopravní nehodě.

Mezi účastníky řízení bylo sporné, zda poškození zdraví S. U. bylo ublížením na zdraví ve smyslu ZoP.

Při řešení uvedeného žalobního bodu považuje soud za nezbytné poukázat na § 2 odst. ZoP, v němž je uvedeno, že přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

V posuzované věci původně zahájil policejní orgán dne 3.2.2009 pod č.j.MRPM-2848/DN-2008-JCI-TČ ve věci předmětné dopravní nehody úkony trestního řízení, neboť podle něho byl dostatečně odůvodněn závěr, že v souvislosti s dopravní nehodou se mohl žalobce dopustit trestného činu ublížení na zdraví podle § 223 trestního zákona (tj. ublížení na zdraví z nedbalosti). Po provedení úkonů vydal policejní orgán dne 7.4.2009, pod č.j.KRPP-1670-3/TČ-2009-030573 opatření, jímž na základě § 159a odst. 1 písm. a/ trestního řádu odevzdal věc příslušnému orgánu k projednání přestupku (pozn.soudu: správnímu orgánu). V opatření mimo jiné konstatoval, že zranění S. U. svým charakterem nenaplnuje intenzitu skutkové podstaty trestného činu ublížení na zdraví podle § 223 trestního zákona.

Podle názoru soudu byl správní orgán (a později v odvolacím správním řízení i žalovaný) vázán opatřením policejního orgánu pouze v tom směru, že jednání žalobce, které vedlo ke vzniku dopravní nehody, nebylo trestným činem. Opatřením policejního orgánu totiž byla „jen“ určena věcná příslušnost orgánu veřejné moci k projednání podezření z přestupků, kterých se měl dopustit žalobce. Policejní orgán nebyl při odevzdání věci příslušný k učinění závěru o tom, zda přestupky byly anebo nebyly spáchány. Řízení o přestupcích náleželo řízení do věcné příslušnosti správního orgánu a žalovaného.

V posuzovaném přestupkovém řízení bylo na správním orgánu, aby prokázal, že při dopravní nehodě bylo S. U. ublíženo na zdraví ve smyslu ZoP (§ 46 odst. 1, § 50 odst. 2 správního řádu, § 51, § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP).

Tento pojem (tzn. ublížení na zdraví) nebyl v ZoP ani zákonu o silničním provozu, blíže vymezen, a tak se podle názoru soudu jednalo o neurčitý právní pojem. Okolnost, že správní orgány v rozhodnutí přímo nepoužívaly výraz „neurčitý právní pojem“ nemá vliv na zákonnost jejich rozhodnutí.

Obecně lze uvést, že neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat. Zákonodárce použitím neurčitého právního pojmu vytváří prostor veřejné správě, aby zhodnotila, zda konkrétní situaci lze podřadit pod daný neurčitý pojem (viz.např.rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.2.2008, č.j.7As 13/2007-56, který je dostupný na www.nssoud.cz, Dušan Hendrych a kolektiv, Správní právo, obecná část, 6.vydání, str.84 a násl.C.H. BECK 2006, jež je dostupné ve veřejných knihovnách).

Při použití neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i dalšími okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam neurčitého pojmu objasnit (viz.např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2006, č.j.6Ads 43/205-51, který je dostupný ve Sbírce rozhodnutí uvedeného soudu z roku 2006, č. 949).

Aplikace neurčitého právního pojmu (pozn. soudu: na rozdíl od použití zákonem povoleného správního uvážení) je tedy věcí dokazování s tím, že důkazy musí být opatřeny zákonným postupem, např. použitím jednotlivých ustanovení správního řádu.

Ze správního spisu podle názoru soudu vyplývá, že správní orgány při použití popsaneého neurčitého právního pojmu nepochybily.

Při použití neurčitého právní pojmu vycházel správní orgán z toho, že S. U. byl v důsledku úrazů z dopravní nehody doporučen lékaři celodenní klidový režim. Zároveň musela používat měkký molitanový snímatelný krční obvaz (tzv.Schanzův límec). Na základě lékařských zpráv, znaleckého posudku i výpovědí S. U. dospěl správní orgán k závěru, že klidový režim omezoval S. U. v obvyklém způsobu života, protože pro bolest nemohla zvedat těžké věci, s péčí o její dvě malé děti (ve věku 1,5 a 3,5 roku) jí musely pomáhat babičky a manžel a po sejmutí krčního obvazu se musela podrobit rehabilitaci. Tyto skutečnosti považoval správní orgán za ublížení na zdraví S. U.

Správní orgán ve svém rozhodnutí také vysvětlil, že za ublížení na zdraví pokládá takový stav, který je porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje obvyklé činnosti nebo má jiný vliv na obvyklý způsob života a není zcela přechodného rázu. Žalobce proto uznal vinným i z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Soud se s uvedenými závěry správních orgánů ztotožňuje.

V této souvislosti nejprve konstatuje, že ublížení na zdraví je kvalitativní a kvantitativní odchylka od stavu, který je považován za zdraví. Podstatná jsou odborná–lékařská stanoviska a lékařské znalecké posudky. Současně je nutné vzít v úvahu tvrzení toho, kdo zranění utrpěl.

Ve správním spisu je založena lékařská zpráva Fakultní nemocnice Plzeň, kliniky ortopedie a traumatologie ze dne 9.12.2008 vyhotovená v 18.30 hodin, jež se týká zdravotního stavu S. U. po dopravní nehodě. Již v této zprávě odborný lékař doporučil jmenované klidový režim, ledování kolena a zajistil nasazení měkkého límce s tím, aby nebyl snímám. Předepsal léky proti bolesti (Aulin). Stanovil kontroly S. U. na spádové chirurgické ambulanci za 2 dny.

Z lékařské zprávy téhož zdravotnického zařízení ze dne 11.12.2008 je zřejmé, že S. U. utrpěla podvrtnutí krční páteře a zhmoždění pravého kolena. Zranění odpovídá tomu, co o zranění uvedla S. U.

Dne 11.12.2008 podala S. U. policii (podle zákona o policii) vysvětlení k dopravní nehodě. V něm, kromě jiného, uvedla, že není omezena v obvyklém způsobu života a veškeré hygienické návyky zvládá sama. Nepotřebuje pomoc druhé osoby. Bolesti krku jí začaly dne 9.12.2008 ve večerních hodinách a trvají dosud. Předtím jí páteř nebolela. Zatím nesejmula krční límec. Přetrvávají bolesti pravého kolena (viz.policejní protokol č.j.MRPM-2846/DN-21008-JCI).

Ze dne 15.12.2008 je lékařská zpráva Neurologie Plzeň, Francouzská 4 o zdravotním stavu S. U. Ze závěru uvedené zprávy vyplývá, že došlo k poranění měkkých tkání krku typu whiplash. Doporučen klidový režim s tím, že jeho nedodržení může znamenat celoživotní potíže.

Z lékařské zprávy o zranění S. U. vypracované dne 27.1.2009 lékařem Chirurgické ambulance v Plzni, Francouzské 4 (na žádost policejního orgánu)

vyplývá, že jmenovaná je léčena od 9.12.2008. Došlo k podvrknutí C páteře. Zranění odpovídá tomu, jak ho popsala S. U. Na rehabilitaci dosud nebyla.

Dne 6.2.2009 podala S. U. policii vysvětlení podle § 158 odst. 5 trestního řádu (viz. protokol č.j.MRPM-2846/DN-2008-JAK-TČ). Doplnila svoji výpověď před policií dne 11.12.2008. Uvedla, že na doporučení lékařky (MUDr. P.) snímala Schanzův límec pouze k provedení osobní hygieny. Jinak ho nosila celých 24 hodin denně. Po dopravní nehodě byla omezena v běžném způsobu života tím, že s uvedeným límcem nemohla plně otáčet hlavou. Při každém pohybu hlavou byl krk velmi citlivý. Límec sejmula první týden v měsíci lednu 2009. Poté se opět dostavila bolest krční páteře. Od té doby chodí na rehabilitaci, jež má plánovanou do konce měsíce února 2009. Po nehodě měla neurologem doporučený klid na lůžku, jež se snažila dodržovat. Naražené pravé koleno ledovala asi 4-5 dnů.

Dne 19.2.2009 vypracovat znalec z odvětví soudního lékařství MUDr. P. M. na žádost policie znalecký posudek ke zranění S. U.. Znalec po prostudování lékařských zpráv dospěl k závěru, že u S. U. se jedná o zranění lehké. I když léčba trvá déle, jak 6 týdnů, není jmenovaná vážně – obzvlášť citelně, omezena v obvyklém způsobu života. Vyjádření ženy o tom, že není omezena v obvyklém způsobu života nelze podle znalce brát doslovně, neboť následně žena popisuje potíže, které jsou typické pro toto zranění. Pokud pacient nedodrží klidový režim, mohou nastat komplikace – dlouhodobá bolestivost krční páteře, případně i další potíže neurologické povahy. Poranění páteře je stav srovnatelný s běžnou nemocí delší 7 dnů. Většinou se vystavuje pracovní neschopnost přesahující 7 dnů.

Dne 17.3.2009 S. U. podala policii vysvětlení podle § 158 odst. 5 trestního řádu. V něm mimo jiné uvedla, že stále dochází na rehabilitaci. Zdravotní stav se zlepšil. V prvních 14 dnech po nehodě, kdy měla na doporučení neurologa dodržovat klid na lůžku, se o děti střídavě staraly babičky a manžel. V uvedeném směru pociťovala omezení v běžném způsobu života. Přibližně od Vánoc 2008 se o děti již stará sama.

Všechny tyto a další listiny (např. protokoly o výpovědi žalobce, o výsledku svědků, protokol o dopravní nehodě a barevná fotodokumentace střetu motorových vozidel) byly předmětem dokazování provedeného správním orgánem (viz. protokol o ústním jednání ze dne 28.8.2009, č.j. ODP/758/09).

Při ústním jednání před správním orgánem dne 23.6.2009 uvedla S. U. ohledně zranění, jež utrpěla při dopravní nehodě, že se uhodila o středový sloupek. Nejednalo se o velkou bolest. Jinak nic necítila. Vzhledem k tomu, že již měla zdravotní potíže (artritidu), nechala se po nehodě vyšetřit. Na rentgenu nezjistili poranění páteře. Měla však nějaké zhmoždění měkkých tkání, a tak dostala límec a lék Aurin, který ale brala i dříve. Lékař jí sdělil, že krk začne bolet asi po 3 dnech, což se také stalo. Bolest neustávala, a proto šla po 2 dnech na kontrolu na chirurgii. Další kontrola byla po 10 dnech. Poté jí už dovolili sejmut límec a doporučili rehabilitaci, kterou absolvovala. Bolest měla celou dobu, kdy měla límec. Po sejmutí límce bolest postupně ustupovala, to bylo asi po 10 dnech po nehodě. Krk jí bolel při pohybu nebo zátěži. Bylo jí doporučeno mít límec i v noci. Snímala ho jen při koupání. Nemohla zvedat těžké věci. O sebe se postarala. S péčí o její dvě děti (ve věku 1,5 a 3,5 roku) jí pomáhal manžel a babičky. Zpočátku jí pomáhali celodenně, aby mohla dodržovat doporučený klid. Později již méně. Subjektivně pociťovala omezení do doby, než začala chodit na rehabilitaci. Kdykoli totiž zvedla dítě cítila bolet. Intenzivní bolest měla, a to i v klidu, asi 5 dnů.

Z důkazů provedených před správním orgánem, a to z výše popsaných lékařských zpráv i posudku znalce z oboru soudního lékařství bylo prokázáno, že S. U. utrpěla při střetu motorových vozidel podvrknutí páteře a pohmoždění pravého kolena, což ostatně žalobce v žalobě ani nezpochybňoval (např. zčásti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2008, č.j. 5As 32/2008-51, který je dostupný ve Sbírce rozhodnutí uvedeného soudu z roku 2008, č.1707). Několik hodin po střetu vozidel byla na vlastní žádost vyšetřena ve Fakultní nemocnici Plzeň. Ošetřující lékař doporučil S. U. celodenní klidový režim a zajistil ochranu páteře snímatelným molitanovým obvazem. Jmenovaná doporučení lékařů respektovala. Nedodržení klidového režimu při podvrknutí krční páteře může podle znalce z oboru soudního lékařství vést ke dlouhodobé bolestivosti krční páteře a dalším potížím neurologické povahy.

Objektivními lékařskými zprávami i objektivním lékařským znaleckým posudkem byly prokázáno, že zjištěná zranění odpovídají zraněním, jak je subjektivně popsala S. U.

S. U. byla na mateřské dovolené. Klidový režim (na lůžku) a krční (Schanzův) obvaz jí ale nejméně 10 dnů bránily v obvyklém způsobu života. Omezení spočívalo v tom, že v této době se nemohla starat o své dvě děti ve věku 1,5 a 3,5 roku (např. je nemohla pro bolest zvedat). Péči o děti zajišťovaly

babičky a manžel. Měla bolesti při pohybu hlavou a nemohla zvedat těžší předměty. Po sejmutí krčního molitanového obvazu musela ještě v únoru roku 2009 docházet na rehabilitaci.

Všechny tyto skutečnosti, jež byly prokázány důkazy opatřenými v souladu se správním řádem naplňují pojem ublížení na zdraví podle ZoP, což ve svém důsledku znamená, že žalobci byl prokázán i přestupek podle § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP. Žalovaný nepochybil, když žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu o přestupcích žalobce potvrdil. Nebylo zjištěno, že by správní orgány porušily čl. 38 odst. 2 LZPS, jak bylo uvedeno v předchozí části rozsudku. Důvodné nevyhovění odvolání žalobce není zkrácením práva na spravedlivý proces. Ze správního spisu je nepochybné, že žalobce, jako obviněný z přestupků, nebyl na žádném procesním právu zkrácen, jak rovněž již bylo popsáno v předchozí části rozsudku. Pokud žalovaný (a před ním i správní orgán) zaujal oproti žalobci opačný názor na pojem ublížení na zdraví S. U. podle ZoP, nejedná se o zkrácení práva žalobce na spravedlivý (správní) proces, nýbrž jde o odlišné posouzení hmotně právního pojmu na základě řádně provedeného dokazování.

Soud považuje za potřebné rovněž konstatovat, že policejní orgán odevzdáním věci (prostřednictvím opatření vydaného na základě § 159a odst. 1 trestního řádu) příslušnému orgánu k projednání přestupku závazně vyslovil, že nebyla naplněna skutková podstata trestného činu ublížení na zdraví podle § 223 trestního zákona (t.j. ublížení na zdraví jinému z nedbalosti porušením důležité povinnosti vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona), a to právě v zákonném znaku „ublížení na zdraví“.

Policejní orgán tedy vyslovil, že ve smyslu trestního zákona nebylo žalobci prokázáno ublížení na zdraví S. U.

Policejní orgán ovšem již nebyl příslušný posuzovat, zda zákonný znak ublížení na zdraví byl nebo nebyl prokázán pro účely řízení o přestupku (podle § 22 odst. 1 písm. h/ ZoP). Tímto zákonným znakem přestupku byl naproti tomu povinen se zabývat správní orgán a později i žalovaný.

Soud tedy konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že správní orgány prokázaly, že se žalobce dopustil přestupků podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 8 a písm. h/ ZoP.

Žaloba byla shledána za nedůvodnou, a proto ji soud v souladu se zákonem zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s. – výrok I. rozsudku).

Právo na náhradu nákladů řízení náleželo žalovanému, který se ale tohoto práva vzdal, a proto soud dále v souladu se zákonem vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů (§ 60 odst. 1 s.ř.s. – výrok II. rozsudku).

Soud neprovedl důkazy navržené v žalobě. Důkaz rozhodnutím správního orgánu č.j.ODP/758/09 a rozhodnutím žalovaného č.j.:DSH/13891/09 soud neprovedl z toho důvodu, že oba tyto správní úkony byly předmětem jeho přezkumu (vzhledem k tomu, že odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu potvrzeno, bylo třeba obě tato rozhodnutí považovat za jeden celek), a proto nebyly způsobilé jako důkaz. Odvolání žalobce soud neprovedl jako důkaz pro nadbytečnost, protože odvolání bylo součástí předloženého správního spisu.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (**§102, §106 odst. 2,4 s.ř.s.**).

Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v **§103 odst. 1 s.ř.s.**

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu je nepřipustná (**§104 odst. 2 s.ř.s.**).

Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v **§103 s.ř.s.**, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (**§104 odst. 4 s.ř.s.**).

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské

právnícké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (**§105 odst. 2 s.ř.s.**).

Stěžovateli vzniká podáním kasační stížnosti poplatková povinnost ve výši 3.000 Kč (§ 2 odst. 2 písm. d/, § 4 odst. 1 písm. d/, § 5 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích a položka 15 sazebníku soudních poplatků, který tvoří přílohu k tomuto zákonu).

V Plzni dne 20. srpna 2010

JUDr. Zdeněk Pivoňka
samosoudce

17Ca 64/2009

K.

- 1) Zapsáno v Pc,Pivoňka/P/pod 17ca64,09-R2-úplný rozsudek,
- 2) Rozsudek 1x doručit do datové schránky obou dále uvedených osob, popř. 1x doručit prostřednictvím České pošty , st.p. oběma dále uvedeným osobám obálkou, typ I.:
 - a/ JUDr. Jiřímu Vlasákovi, advokátovi (zástupci žalobce), adresa na č.l. 1-2,
 - b/ žalovanému, k jeho zn.:DSH/4760/10, adresa na č.l. 19- 20,
- 3) Rozsudek dále 1x :
 - a/ spis sp.zn. 17Ca 64/2009,
 - b/ Pivoňka – vyřizující samosoudce,
- 4) Evidenční list judikatury vyhotoven (Pc,Pivoňka/P/ pod 17Ca 64,2009-P2).
- 5) Evidenční list judikatury předat asistentce soudce.
- 6) V případě kasační stížnosti předložil spis neprodleně vyřizujícímu samosoudci.
- 8) Provést „ porozsudkovou“ činnost.
- 9) Vyř. dne 23.8.2010 Pivoňka